De lap van oma Fatima (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Toen Yusuf voor het eerst het gemeenschapscentrum binnenstapte, rook het er naar koffie en oude boeken. Hij kwam er eigenlijk alleen omdat zijn moeder had aangedrongen. Op het mededelingenbord hing een affiche over een naaiproject voor jongeren, met daarnaast een tekening van een palmboom tegen een oranje zon. Dat beeld deed hem denken aan de tuin van zijn grootmoeder in Marokko. Zonder er verder over na te denken, schreef hij zijn naam op de lijst.

De cursus werd gegeven door mevrouw De Winter, een gepensioneerde kleermaakster die er deeltijds werkte, drie ochtenden per week. Ze sprak zacht maar liet zich niet tegenspreken. Bij de eerste les gaf ze iedereen een oude lap en een naald, en zei dat ze moesten oefenen tot de steken recht waren. Yusuf prikte zich twee keer en vloekte binnensmonds. Mevrouw De Winter deed alsof ze het niet hoorde.

Na een maand mochten ze iets echts maken. Yusuf koos een versleten jeansjack van zijn vader, waar bij de elleboog een gat in zat. Hij besloot er een patch op te zetten met de contouren van een boom, geïnspireerd op dat affiche. Het naaiwerk was lastiger dan verwacht, want de stof was dik en de draad brak steeds. Op een woensdagochtend zat hij zo lang gebogen te werken dat zijn handpalm helemaal rood en pijnlijk was van het duwen tegen de naald. Mevrouw De Winter gaf hem een vingerhoed en lachte om zijn koppigheid.

Halverwege de cursus organiseerde het centrum een kleine tentoonstelling. De deelname was vrijwillig, maar bijna alle jongeren wilden hun werk laten zien. In de overdekte passage naast het centrum werden lange tafels neergezet, en de bezoekers liepen langs de kledingstukken alsof het kunstwerken waren. Yusufs jack hing aan een haak bij de ingang. Een vrouw vroeg of het te koop was; hij antwoordde dat het van zijn vader was en dus nergens naartoe ging. Ze knikte begrijpend en bleef nog even staan kijken.

Die avond vertelde Yusuf thuis over de tentoonstelling. Zijn vader hoorde het verhaal gedeeltelijk , want hij was in de keuken bezig en de radio stond aan. Pas toen hij het jack aan de kapstok zag hangen, begreep hij wat zijn zoon bedoeld had. Hij streek met zijn hand over de boom en zei niets. Later las zijn moeder een korte passage voor uit een brief van oma Fatima, waarin zij schreef dat je oude dingen nooit moet weggooien zolang je nog een naald hebt. Yusuf bewaarde die brief in zijn bureaulade en meldde zich het jaar daarop opnieuw aan voor de cursus.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28390

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=1964